

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 28. aprila 2022 *

Kazalo

Pravni okvir	3
Pravo STO	3
Pravo Unije	4
Dejansko stanje	6
Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba	7
Predlogi strank pred Sodiščem	7
Pritožba	8
Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 2(3) osnovne uredbe	8
Trditve strank	8
– Prvi del	8
– Drugi del	9
Presoja Sodišča	10
Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 2(5) osnovne uredbe	13
Trditve strank	13
Presoja Sodišča	14
Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 2(2) osnovne uredbe	16
Trditve strank	16
Presoja Sodišča	16

* Jezik postopka: angleščina

Stroški 23

„Pritožba – Damping – Izvedbena uredba (EU) 2015/1429 – Uvoz hladno valjanih ploščatih izdelkov iz nerjavnega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajvana – Dokončna protidampinška dajatev – Uredba (ES) št. 1225/2009 – Člen 2 – Izračun normalne vrednosti – Izračun proizvodnih stroškov – Izguba pri proizvodnji – Zavrnitev odbitka vrednosti recikliranih jeklenih odpadkov – Določitev normalne vrednosti na podlagi prodaje podobnega izdelka, namenjenega domači potrošnji države izvoznice – Izključitev iz osnove za izračun, ki se uporabi za določitev normalne vrednosti prodaje na notranjem trgu države izvoznice, kadar se ta nanaša na izdelke, ki so namenjeni izvozu“

V zadevi C-79/20 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 14. februarja 2020,

Yieh United Steel Corp. s sedežem v Kaohsiung Cityju (Tajvan), ki jo zastopa D. Luff, avocat,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Evropska komisija, ki so jo sprva zastopali J.-F. Brakeland, M. França in A. Demeneix, nato J.-F. Brakeland in G. Luengo, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL s sedežem v Luxembourg (Luksemburg), ki jo zastopata J. Killick in G. Forwood, avocats, ter G. Papaconstantinou, dikigoros,

intervenient na prvi stopnji,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Prechal (poročevalka), predsednica senata, J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl, sodniki, in M. L. Arastey Sahún, sodnica,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 11. novembra 2021

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družba Yieh United Steel Corp. (v nadaljevanju: Yieh) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 3. decembra 2019, Yieh United Steel/Komisija (T-607/15, EU:T:2019:831, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1429 z dne 26. avgusta 2015 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz hladno valjanih ploščatih izdelkov iz nerjavnega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajvana (UL 2015, L 224, str. 10, v nadaljevanju: sporna uredba).

Pravni okvir

Pravo STO

- 2 Svet Evropske unije je s Sklepom 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986 – 1994) v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80), odobril Sporazum o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), podpisan 15. aprila 1994 v Marakešu, ter sporazume iz prilog od 1 do 3 k temu sporazumu, med katerimi je tudi Sporazum o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 82, v nadaljevanju: protidampinški sporazum).

- 3 Člen 2 protidampinškega sporazuma, naslovljen „Določitev dampinga“, določa:

„2.1. Za namene tega sporazuma velja, da je proizvod predmet dampinga, t. j., da se vnaša v gospodarstvo druge države po nižji vrednosti, kot je normalna, če je izvozna cena proizvoda pri izvozu iz ene v drugo državo nižja od primerljive cene v redni trgovini za enak proizvod, ki je namenjen porabi v državi izvoza.

2.2 Če ob običajnem poteku trgovanja ni prodaje podobnega izdelka na notranjem trgu države izvoznice ali če zaradi posebnega položaja na trgu ali majhnega obsega prodaje na notranjem trgu države izvoznice[...] taka prodaja ne omogoča ustrezne primerjave, se stopnja dampinga določi na podlagi primerjave s primerljivo ceno podobnega izdelka, kadar se ta izvaža v primerno tretjo državo, pod pogojem, da je ta cena reprezentativna, ali s proizvodnimi stroški v državi porekla, ki se prišteje k primerljivim cenam podobnega izdelka, če se ta izvozi v primerno tretjo državo, pod pogojem, da je ta cena reprezentativna, ali s proizvodnimi stroški v državi porekla.

2.2.1 Prodaja podobnega izdelka na notranjem trgu države izvoznice ali izvozna prodaja v tretjo državo po cenah, ki so pod proizvodnimi stroški na enoto (stalnimi in spremenljivimi), h katerim se dodajo še zneski za prodajne, splošne in upravne stroške, se lahko obravnava, kot da ne nastopa v običajnem poteku trgovanja zaradi cene in jo je mogoče zanemariti pri določanju normalne vrednosti samo, če se ugotovi [...], da se taka prodaja izvaja znotraj daljšega časovnega obdobja[...] v znatnih količinah[...] in pri cenah, ki ne zagotavljajo kritja vseh stroškov v razumnem časovnem obdobju. Če so cene, ki so v času prodaje nižje od stroškov, v obdobju preiskave nad tehtanim povprečjem stroškov, se šteje, da take cene zagotavljajo kritje stroškov v okviru razumnega obdobja.

2.2.1.1 Za namene odstavka 2 se stroški običajno izračunavajo na osnovi evidenc izvoznika ali proizvajalca, ki je predmet preiskave, pod pogojem, da so takšne evidence v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli države izvoznice in primerno upoštevajo stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka. [...]

[...]"

Pravo Unije

4 Na dan sprejetja sporne uredbe so bile določbe, ki urejajo sprejetje protidampinških ukrepov s strani Evropske unije, vsebovane v Uredbi Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 765/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 (UL 2012, L 237, str. 1, v nadaljevanju: osnovna uredba).

5 Člen 1 osnovne uredbe, naslovljen „Načela“, je v odstavkih 1 in 2 določal:

„1. Protidampinška dajatev se lahko uporabi za vsak dampinški izdelek, čigar sprostitvev v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.

2. Izdelek šteje kot dampinški, če je njegova izvozna cena pri izvozu v Skupnost manjša kot primerljiva cena podobnega izdelka, ki se pojavlja v običajnem poteku trgovanja, uveljavljenim za državo izvoznico.“

6 Člen 2 navedene uredbe, naslovljen „Določitev dampinga“, je določal:

„A. Normalna vrednost

1. Normalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici.

[...]

2. Prodaja podobnega izdelka, namenjenega domači potrošnji, se običajno uporablja za določanje normalne vrednosti, če obseg takšne prodaje predstavlja 5 % ali več obsega prodaje obravnavanega izdelka v Skupnosti. [...]

3. Če ni, ali pa ni dovolj, prodaje podobnega izdelka v običajnem poteku trgovanja ali če zaradi posebne situacije na trgu taka prodaja ne dovoljuje ustrezne primerjave, se normalna vrednost podobnega izdelka izračuna na osnovi proizvodnih stroškov v državi porekla, h katerim se doda razumen znesek za prodajne, splošne in upravne stroške in za dobiček, ali pa na osnovi izvoznih cen pri običajnem poteku trgovanja v primerno tretjo državo, pod pogojem, da so te cene reprezentativne.

Med drugim se lahko šteje, da v smislu prvega pododstavka obstajajo posebne tržne razmere za zadevni izdelek, kadar so cene umetno nizke, kadar obstajajo pomembni barter posli ali kadar obstajajo ne-trgovinski dogovori o oplemenitvenju.

4. Prodaja podobnega izdelka na notranjem trgu države izvoznice ali izvozna prodaja v tretjo državo po cenah, ki so pod proizvodnimi stroški na enoto (stalnimi in spremenljivimi), h katerim

se dodajo še zneski za prodajne, splošne in upravne stroške, se lahko obravnava, kot da ne nastopa v običajnem poteku trgovanja zaradi cene in jo je mogoče zanemariti pri določanju normalne vrednosti samo, če se ugotovi, da se taka prodaja izvaja znotraj daljšega časovnega obdobja v znatnih količinah in pri cenah, ki ne zagotavljajo kritja vseh stroškov v razumnem časovnem obdobju.

[...]

5. Stroški se običajno izračunavajo na osnovi evidenc, ki jih hrani stranka v preiskavi, pod pogojem, da so te evidence v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli v zadevni državi in da se dokaže, da te evidence razumno odražajo stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka.

Če stroški, povezani s proizvodnjo in prodajo izdelka, ki se preiskuje, niso ustrezno izraženi v evidencah zadevne stranke, jih je treba prilagoditi ali določiti na podlagi stroškov drugih proizvajalcev ali izvoznikov v isti državi, kadar pa takih informacij ni na voljo oziroma jih ni mogoče uporabiti, pa na kateri koli drugi razumni podlagi, vključno z informacijami iz drugih reprezentativnih trgov.

Upoštevajo se predloženi dokazi o ustrezni razporeditvi stroškov, pod pogojem, da se pokaže, da so se take razporeditve uporabljale tradicionalno. Če ni na voljo primernejše metode, se da prednost razporeditvi stroškov na osnovi prihodka od prodaje. Če že ni upoštevano pri razporeditvi stroškov v okviru tega pododstavka, se stroški primerno prilagodijo za tiste neperiodične stroškovne postavke, ki koristijo bodoči in/ali sedanji proizvodnji.

[...]“

7 Člen 6 osnovne uredbe, naslovljen „Preiskava“, je v odstavku 8 določal:

„Razen v okoliščinah, o katerih govori člen 18, se v kar največji možni meri preverja natančnost informacij, ki jih dostavijo zainteresirane stranke in na katerih temeljijo ugotovitve.“

8 Člen 10 te uredbe, naslovljen „Retroaktivnost“, je v odstavku 4 določal:

„Dokončne protidampinške dajatve se lahko zaračuna za izdelke, ki so vstopili za potrošnjo ne več kot 90 dni pred dnevom začetka uporabe začasnih ukrepov, vendar ne pred začetkom preiskave, pod pogojem, da je bil ta uvoz registriran v skladu s členom 14(5), da je [Evropska] [k]omisija dala prizadetim uvoznikom priložnost, da dajo svoja pojasnila, in pogojem, da velja sledeče:

(a) v zvezi z zadevnim izdelkom je bilo opaziti damping preko daljšega obdobja ali pa se je uvoznik zavedal ali pa bi se bil moral zavedati dampinga, kar zadeva obseg dampinga in domnevno ali ugotovljeno škodo; [...]

[...]“

Dejansko stanje

- 9 V točkah od 1 do 11 izpodbijane sodbe je dejansko stanje spora povzeto tako:
- „1 [Yieh] je družba s sedežem na Tajvanu, ki se med drugim ukvarja s proizvodnjo in distribucijo hladno valjanih ploščatih izdelkov iz nerjavnega jekla (v nadaljevanju: zadevni izdelek).
- 2 [Družba Yieh] kot surovino za proizvodnjo zadevnega izdelka uporablja vroče valjane kolobarje, ki jih bodisi izdeluje sama bodisi jih nabavlja od družbe Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd [...], to je povezana družba, ki izdeluje vroče valjane kolobarje in ima sedež na Kitajskem. [Družba Yieh] zadevni izdelek prodaja strankam v [...] [U]niji in na domačem trgu, med katerimi so neodvisni nadaljnji proizvajalci in distributerji zadevnega izdelka ter njena povezana nadaljnja proizvajalka, družba Yieh Mau.
- 3 [...] [K]omisija je na podlagi pritožbe, ki jo je [...] vložilo Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL (Evropsko jeklarsko združenje; v nadaljevanju: Eurofer), 26. junija 2014 objavila obvestilo o začetku protidampinškega postopka glede uvoza [zadevnega izdelka] s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajvana [...] v skladu z [osnovno uredbo].
- [...]
- 6 Komisija je 24. marca 2015 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2015/501 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz hladno valjanih ploščatih izdelkov iz nerjavnega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajvana (UL 2015, L 79, str. 23, v nadaljevanju: začasna uredba). Z začasno uredbo je bila na zadevni izdelek [družbe Yieh] uvedena začasna protidampinška dajatev v višini 10,9 %.
- 7 Komisija je z dopisom z dne 25. marca 2015 [družbo Yieh] obvestila o svojih začasnih ugotovitvah, v katerih je navedla premisleke in bistvena dejstva, na podlagi katerih je bila sprejeta odločitev o uvedbi začasne protidampinške dajatve (v nadaljevanju: začasne ugotovitve).
- 8 Komisija je v začasnih ugotovitvah med drugim obravnavala vprašanje, povezano z njeno zavrnitvijo tega, da se od proizvodnih stroškov zadevnega izdelka odbije vrednost recikliranih jeklenih odpadkov in da se za določitev normalne cene upoštevajo nekatere od prodaj [družbe Yieh] v državi izvoznici.
- 9 [Družba Yieh] je 20. aprila 2015 predložila pripombe k začasnim ugotovitvam.
- 10 Komisija je 23. junija 2015 [družbi Yieh] poslala svoje dokončne ugotovitve. [Družba Yieh] je 3. julija 2015 predložila pripombe k tem ugotovitvam.
- 11 Komisija je 26. avgusta 2015 sprejela [sporno] uredbo, s katero je bila spremenjena začasna uredba in uvedena protidampinška dajatev v višini 6,8 % na uvoz zadevnega izdelka, ki ga med drugim proizvaja [družba Yieh], v Unijo.“
- 10 Sporna uredba od 16. septembra 2021 ne velja več.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 11 Družba Yieh je s tožbo, ki jo je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 27. oktobra 2015, predlagala razglasitev ničnosti sporne uredbe.
- 12 Družba Yieh je v utemeljitev tožbe navedla dva tožbena razloga, in sicer kršitev člena 2(3) in (5) osnovne uredbe ter zlorabo pooblastil in kršitev člena 2(1) in (2) te uredbe.
- 13 Družba Yieh je s prvim tožbenim razlogom, ki se je nanašal na kršitev člena 2(3) in (5) osnovne uredbe ter zlorabo pooblastil, trdila, da je Komisija s tem, da je zavrnila njeno zahtevo za odbitek vrednosti recikliranih jeklenih odpadkov od proizvodnih stroškov zadevnega izdelka, storila očitno napako pri presoji dejstev.
- 14 V okviru tega tožbenega razloga je družba Yieh Komisiji očitala, da je kršila člen 2(5) osnovne uredbe, ker naj ne bi upoštevala njenih računovodskih evidenc in metode razporeditve stroškov, ki naj bi jo ta družba uporabila za izgubo pri vroče valjanih kolobarjih, ugotovljeno pri proizvodnji zadevnega izdelka.
- 15 Zaradi te kršitve naj bi Komisija očitno napačno ugotovila, da družba Yieh ni v celoti vključila izgube pri proizvodnji vroče valjanih kolobarjev v proizvodne stroške zadevnega izdelka, tako da naj bi Komisija tudi nepravilno zavrnila, da bi se od proizvodnih stroškov zadevnega izdelka odbila vrednost recikliranih jeklenih odpadkov, s čimer naj bi se umetno zvišala normalna vrednost in kršil člen 2(3) osnovne uredbe.
- 16 Nazadnje, ta zavrnitev Komisije, da odbije vrednost recikliranih jeklenih odpadkov, po mnenju družbe Yieh pomeni zlorabo pooblastil.
- 17 Družba Yieh je z drugim tožbenim razlogom, ki se je nanašal na kršitev člena 2(1) in (2) osnovne uredbe, trdila, prvič, da je Komisija kršila člen 2(1) te uredbe, ker brez ustrezne utemeljitve pri določitvi normalne vrednosti ni upoštevala prodaje zadevnega izdelka njeni neodvisni stranki v Tajvanu, ki se je izvedla v običajnem poteku trgovanja, in drugič, da je kršila člen 2(2) navedene uredbe, ker je zavrnila zadevno prodajo zgolj zato, ker naj bi ta zadevni izdelek ta stranka izvozila po tej prodaji, medtem ko naj Komisija ne bi dokazala, da je imela družba Yieh namero, da tega izdelka ne nameni domači potrošnji.
- 18 Predsednik prvega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 20. julija 2016 združenju Eurofer dovolil intervencijo v podporo predlogom Komisije.
- 19 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo zavrnilo oba tožbena razloga, ki ju je navedla družba Yieh, in s tem tožbo v celoti.

Predlogi strank pred Sodiščem

- 20 Družba Yieh s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
 - izpodbijano sodbo razveljavi;
 - ugotodi tožbi na prvi stopnji in tako razglasi ničnost sporne uredbe v delu, v katerem se nanaša nanjo, ter

- Komisiji in intervenientu naloži plačilo stroškov prvoinstanjskega in pritožbenega postopka.
- 21 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
 - družbi Yieh naloži plačilo stroškov.
- 22 Združenje Eurofer Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne;
 - podredno, zavrne tožbo na prvi stopnji;
 - še bolj podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču in
 - družbi Yieh naloži plačilo stroškov, vključno s stroški intervenienta in stroški postopka na prvi stopnji.

Pritožba

- 23 Družba Yieh v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge, ki se nanašajo na, prvič, kršitev člena 2(3) osnovne uredbe, ker naj bi Splošno sodišče napačno izključilo uporabo te določbe, drugič, kršitev člena 2(5) te uredbe, ker naj Splošno sodišče ne bi ustrezno pretehtalo potreb po preverjanju s strani Komisije v okviru njene preiskave in interesov družbe Yieh, in tretjič, kršitev člena 2(2) navedene uredbe, ker naj bi Splošno sodišče presodilo, da bi Komisija iz prodaje, opravljene na notranjem trgu države izvoznice (v nadaljevanju: domača prodaja), lahko izključila izračun normalne vrednosti, ne da bi morala dokazati poseben namen ali seznanjenost prodajalca glede končnega izvoza zadevnega izdelka.

Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 2(3) osnovne uredbe

Trditve strank

- 24 Prvi pritožbeni razlog, ki se nanaša na točki 60 in 61 izpodbijane sodbe, je razdeljen na dva dela.
- *Prvi del*
- 25 Družba Yieh s prvim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je storilo očitno napako pri razlagi njene trditve, ki temelji na členu 2(3) osnovne uredbe, zaradi česar naj bi napačno zavrnilo uporabo te določbe.
- 26 Tako naj bi bila v točki 60 izpodbijane sodbe storjena očitna napaka, ker naj bi Splošno sodišče v njej zahtevalo, da je treba kršitev člena 2(4) osnovne uredbe dokazati pred sklicevanjem na kršitev člena 2(3) navedene uredbe.
- 27 Po mnenju družbe Yieh namreč člen 2(4) osnovne uredbe v obravnavanem primeru ni upošteven.

- 28 Splošno sodišče naj bi poleg tega v isti točki 60 izpodbijane sodbe napačno presodilo, da je bila nedobičkonosnost zadevne prodaje edini razlog, iz katerega je Komisija računsko določila normalno vrednost.
- 29 Iz uvodne izjave 74 začasne uredbe pa naj bi bilo zlasti razvidno, prvič, da je bila normalna vrednost računsko določena za vrste izdelkov, pri katerih ni bilo dovolj prodaje ali je ni bilo oziroma kadar v običajnem poteku trgovanja prodaja ni bila ugotovljena, in drugič, da Komisija ni uporabila računsko določene normalne vrednosti za vrste izdelkov, za katere je bila ugotovljena nedobičkonosna prodaja, temveč je uporabila tehtano povprečno prodajno ceno.
- 30 Družba Yieh poleg tega izpodbija trditev iz točke 61 izpodbijane sodbe, da „[družba Yieh] v okviru te tožbe ne izpodbija metode, ki jo je Komisija uporabila za določitev normalne vrednosti, kot je navedena v členu 2(3) osnovne uredbe“.
- 31 Družba Yieh namreč trdi, da je v točki 44 tožbe pred Splošnim sodiščem izrecno izpodbijala metodo določitve normalne vrednosti, kot jo je uporabila Komisija, ker je ta zavrnila njeno zahtevo po odbitku vrednosti recikliranih jeklenih odpadkov od proizvodnih stroškov zadevnega izdelka na podlagi člena 2(3) osnovne uredbe.
- 32 Komisija trdi, da ob neobstoju zadostnih dokazov ni imela druge možnosti, kot da zavrne odbitek vrednosti recikliranih jeklenih odpadkov od proizvodnih stroškov zadevnega izdelka, ker na podlagi preverjanj, določenih s členom 6(8) osnovne uredbe, ni mogla zanesljivo dokazati tega, ali prijavljena izguba vključuje uveljavljane materialne stroške, niti zneska odbitka vrednosti recikliranih jeklenih odpadkov.
- 33 Poleg tega Komisija izpodbija razlago družbe Yieh v točkah 60 in 61 izpodbijane sodbe.
- 34 Združenje Eurofer se sklicuje na nedopustnost prvega dela prvega pritožbenega razloga, ker – kot naj bi Splošno sodišče pravilno ugotovilo v točki 61 izpodbijane sodbe – trditev družbe Yieh, ki temelji na napačni naravi določitve normalne vrednosti, na prvi stopnji ni bila navedena.
- 35 Poleg tega združenje Eurofer poudarja, da družba Yieh ni navedla trditve, s katerimi bi dokazala očitno napako Splošnega sodišča pri preučitvi utemeljenosti te trditve. Tako opozarja, da je zavrnitev Komisije, da vrednost recikliranih jeklenih odpadkov odbije od proizvodnih stroškov zadevnega izdelka za izračun računsko določene normalne vrednosti, upravičena s tveganjem dvojnega odbitka in umetnega znižanja stroškov.

– *Drugi del*

- 36 Družba Yieh z drugim delom prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da člen 2(3) osnovne uredbe ni avtonomen. Tako naj bi Splošno sodišče v točki 60 izpodbijane sodbe ugotovitev kršitve te določbe pogojevalo s predhodno opravljenimi ugotovitvami na podlagi člena 2(4) ali člena 2(5) te uredbe.
- 37 Tako zanikanje avtonomne narave člena 2(3) osnovne uredbe pa naj ne bi bilo le v nasprotju s prakso odločanja STO v zvezi z ustrezno določbo člena 2(2) protidampinškega sporazuma, temveč tudi družbi Yieh ne bi omogočilo, da izpodbija izključno metodo izračuna, ki jo je Komisija uporabila za določitev računsko določene normalne vrednosti.

- 38 Poleg tega bi moral biti obseg preučitve Komisije glede vprašanja odbitka vrednosti recikliranih jeklenih odpadkov od proizvodnih stroškov zadevnega izdelka različen glede na to, ali se ta preučitev opravi v okviru člena 2(3) osnovne uredbe ali v okviru člena 2(4) navedene uredbe. Zadnjenavedena določba naj v obravnavanem primeru ne bi bila upoštevna zaradi dobičkonosnosti domače prodaje. Zato naloga Komisije v okviru člena 2(3) osnovne uredbe ne more biti enaka nalogi v zvezi s členom 2(4) navedene uredbe, ki jo je Splošno sodišče predlagalo v točkah od 78 do 80 izpodbijane sodbe.
- 39 Komisija in združenje Eurofer izpodbijata razlago družbe Yieh v zvezi s točko 60 izpodbijane sodbe. Splošno sodišče naj ne bi razsodilo, da člen 2(3) osnovne uredbe ni avtonomna določba, temveč da je bila določitev normalne vrednosti posledica tega, da je Komisija uporabila člen 2(4) osnovne uredbe.

Presoja Sodišča

- 40 Družba Yieh s prvim pritožbenim razlogom, ki se nanaša na točki 60 in 61 izpodbijane sodbe ter je razdeljen na dva dela, ki se v velikem delu prekrivata in ju je torej mogoče preučiti skupaj, Splošnemu sodišču očita, da je kršilo člen 2(3) osnovne uredbe.
- 41 V zvezi s tem je treba ugotoviti, kot trdi tudi Komisija, da različni očitki družbe Yieh v okviru prvega pritožbenega razloga zoper točki 60 in 61 izpodbijane sodbe v veliki meri temeljijo na napačni razlagi teh točk. Ker pa je Splošno sodišče v navedenih točkah v odgovor na posebno argumentacijo družbe Yieh pravilno izrazilo razmerje med določbami člena 2(3) in določbami člena 2(4) in (5) osnovne uredbe, je treba ugotoviti, da v teh točkah pravo ni bilo napačno uporabljeno.
- 42 V nasprotju s trditvami družbe Yieh v okviru prvega dela prvega pritožbenega razloga namreč iz točk 60 in 61 izpodbijane sodbe ni mogoče sklepati, da je Splošno sodišče v njiju „zavrnilo uporabo“ člena 2(3) osnovne uredbe.
- 43 Poleg tega v nasprotju s tem, kar trdi družba Yieh v okviru drugega dela prvega pritožbenega razloga, iz teh točk 60 in 61 prav tako ni mogoče sklepati, da je Splošno sodišče štelo, da člen 2(3) osnovne uredbe ni „avtonomen“, ker naj bi ugotovitev kršitve te določbe pogojevalo z ugotovitvami, predhodno opravljenimi na podlagi člena 2(4) ali člena 2(5) navedene uredbe, na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati na kršitev zadnjenavedenih določb, kar naj bi družbi Yieh, po njenem mnenju, onemogočalo izpodbijati izključno metode izračuna, ki jo je Komisija uporabila za računsko določitev normalne vrednosti, čeprav je tak očitek navedla pred Splošnim sodiščem.
- 44 V zvezi s tem je pomembno, da se točki 60 in 61 izpodbijane sodbe umestita v kontekst, v katerem je Splošno sodišče preučilo prvi tožbeni razlog, in sicer v bistvu, kot je razvidno iz točk 29, 48, 49 in 56 izpodbijane sodbe, glede na trditve družbe Yieh, da je posledica tega, da je Komisija v nasprotju s členom 2(5) osnovne uredbe zavrnila odbitek vrednosti recikliranih jeklenih odpadkov od proizvodnih stroškov zadevnega izdelka, „umetno zvišanje“ normalne vrednosti v nasprotju s členom 2(3) navedene uredbe, kar naj bi povzročilo zvišanje dela vrst izdelkov, za katere je bila normalna vrednost računsko določena zaradi prodaje po cenah, nižjih od proizvodnih stroškov.

- 45 Splošno sodišče pa se v točkah od 52 do 55 izpodbijane sodbe upravičeno sklicuje na sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 1. oktobra 2014, Svet/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), ki se zlasti nanaša na razmerje med določbami člena 2(3) osnovne uredbe in določbami člena 2(4) te uredbe.
- 46 V primeru, kot je ta v obravnavani zadevi, se to razmerje kaže, kot je navedeno v nadaljevanju.
- 47 Če Komisija med preiskavo ugotovi, da neka domača prodaja ni dobičkonosna, ker je bila opravljena po cenah, nižjih od „proizvodnih stroškov“, to je proizvodnih stroškov na enoto (fiksni in variabilni), skupaj s prodajnimi, upravnimi in drugimi splošnimi stroški, v daljšem obdobju, v bistvenih količinah in cenah, ki ne omogočajo kritja vseh stroškov v razumnem roku, se je torej štelo, da ta prodaja ni opravljena v okviru „običajnega poteka trgovanja“ in jo je torej treba izključiti iz osnove za izračun, ki služi določitvi normalne vrednosti na podlagi člena 2(4) osnovne uredbe. V tem primeru se je uporabil člen 2(3) te uredbe, ki je določal, da se za zadevne vrste izdelkov druga, tako imenovana „računsko določena“ normalna vrednost izračuna na osnovi navedenih proizvodnih stroškov, h katerim se doda razumna stopnja dobička.
- 48 V tem okviru Splošno sodišče v točki 60 izpodbijane sodbe ugotavlja, da sklicevanje Komisije na neko notranjo prodajo z računsko določeno normalno vrednostjo ne izhaja iz ugotovitve „posebnega položaja na trgu“, ki bi se nanašal na to, da naj bi bile cene „umetno nizke“ v smislu člena 2(3) osnovne uredbe. Družba Yieh te ugotovitve, ki je v bistvu dejanska, v fazi pritožbe ne izpodbija.
- 49 Poudariti je treba, da Splošno sodišče v isti točki 60 prav glede razmerja, navedenega v točki 47 te sodbe, pravilno trdi, da je ta uporaba računsko določene normalne vrednosti „neposredna posledica“ ugotovitve Komisije, da je bila neka notranja prodaja opravljena po cenah, nižjih od proizvodnih stroškov v smislu člena 2(4), prvi pododstavek, osnovne uredbe, „potem, ko je Komisija zavrnila zahtevek tožeče stranke za odbitek vrednosti jeklenih odpadkov“.
- 50 Kot je potrjeno v točki 56 izpodbijane sodbe, je Splošno sodišče v točki 60 te sodbe ugotovilo dejansko stanje, in sicer, da to, da je Komisija v obravnavanem primeru za „manjšino“ domače prodaje uporabila računsko določeno normalno vrednost v skladu s členom 2(3) osnovne uredbe, izhaja neposredno iz dejstva, da se je za to domačo prodajo – zatem ko je Komisija zavrnila zahtevo za odbitek vrednosti recikliranih jeklenih odpadkov iz proizvodnih stroškov zadevnega izdelka, ki jo je vložila družba Yieh – štelo, da je bila izvedena po cenah, nižjih od proizvodnih stroškov v smislu člena 2(4) navedene uredbe, medtem ko bi bila dobičkonosna in v skladu s to zadnjenavedeno določbo ne bi bila izključena, če bi Komisija zahtevi za odbitek ugodila ter ustrezno znižala navedene proizvodne stroške v višini zahtevanih zneskov in s tem normalno vrednost.
- 51 Te dejanske ugotovitve v delu, v katerem se nanaša le na „nekaj trgovinskih poslov, ki jih je sporočila [družba Yieh]“, v nasprotju s tem, kar trdi ta družba, ni mogoče razlagati tako, da je bila normalna vrednost računsko določena le v primerih nedobičkonosne prodaje. Med točko 60 izpodbijane sodbe in uvodno izjavo 74 začasne uredbe, v kateri je navedeno, da je bila pri notranji prodaji uporabljena tudi računsko določena vrednost, torej ni nasprotja v smislu člena 2(2) osnovne uredbe.
- 52 Čeprav družba Yieh s prvim pritožbenim razlogom to isto dejansko ugotovitev izpodbija, je treba najprej spomniti, na prvem mestu, da je v skladu s členom 256(1) PDEU in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije pritožba omejena na pravna vprašanja. Splošno sodišče je edino pristojno, prvič, za ugotavljanje dejstev, razen če bi vsebinska nepravilnost njegovih

ugotovitev izhajala iz listin v spisu, ki so mu bile predložene, in drugič, za presojo teh dejstev in dokazov. Presoja dejstev in dokazov tako ni, razen ob njihovem izkrivljanju, pravno vprašanje, ki je kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (glej v tem smislu sodbi z dne 26. septembra 2018, Philips in Philips France/Komisija, C-98/17 P, neobjavljena, EU:C:2018:774, točka 40, in z dne 11. novembra 2021, Autostrada Wielkopolska/Komisija in Poljska, C-933/19 P, EU:C:2021:905, točki 92 in 93 ter navedena sodna praksa).

- 53 Poleg tega, kadar pritožnik trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, mora v skladu s členom 256 PDEU, členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in členom 168(1)(d) Poslovnika Sodišča natančno navesti dokaze, ki naj bi jih to sodišče izkrivilo, in dokazati napake pri analizi, zaradi katerih je Splošno sodišče po njegovem mnenju izkrivilo dokaze. Poleg tega mora biti v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča izkrivljanje očitno razvidno iz listin v spisu, ne da bi bilo treba na novo presojati dejstva in dokaze (sodba z dne 11. novembra 2021, Autostrada Wielkopolska/Komisija in Poljska, C-933/19 P, EU:C:2021:905, točka 94 in navedena sodna praksa).
- 54 Sodišče je iz tega sklepalo, da ni pristojno niti za ugotavljanje dejstev niti načeloma za presojo dokazov, ki jih je Splošno sodišče sprejelo v podporo tem dejstvom. Če so bili ti dokazi pravilno pridobljeni, če so bila spoštovana splošna pravna načela ter postopkovna pravila glede dokaznega bremena in izvajanja dokazov, dokazno vrednost predloženih elementov presodi zgolj Splošno sodišče. Ta presoja torej – razen če gre za izkrivljanje teh dokazov – ni pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča (sodba z dne 2. junija 2016, Photo USA Electronic Graphic/Svet, C-31/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:390, točka 51 in navedena sodna praksa).
- 55 Na drugem mestu je treba spomniti, da imajo v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča institucije Unije na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih in političnih razmer, ki jih morajo preučiti (sodba z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 56 Prav tako je v skladu z ustaljeno sodno prakso, da mora biti sodni nadzor te široke diskrecijske pravice omejen na preverjanje, ali so bila spoštovana postopkovna pravila, ali je bilo pravilno ugotovljeno dejansko stanje, ali ni obstajala očitna napaka pri presoji tega dejanskega stanja oziroma ali niso bila zlorabljena pooblastila (glej v tem smislu sodbo z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38 točka 36 in navedena sodna praksa).
- 57 Kot je Splošno sodišče potrdilo v točki 68 izpodbijane sodbe, ta omejeni sodni nadzor zajema zlasti izbiro med različnimi metodami izračuna stopnje dampinga in presojo normalne vrednosti izdelka.
- 58 Sodišče je tudi večkrat razsodilo, da nadzor Splošnega sodišča nad dokazi, s katerimi institucije Unije utemeljujejo svoje ugotovitve, ne pomeni nove presoje dejanskega stanja, ki nadomešča presojo institucij. Ta nadzor ne posega v široko diskrecijsko pravico navedenih institucij na področju trgovinske politike, temveč je omejen na ugotovitev, ali je s temi dokazi mogoče utemeljiti ugotovitve, do katerih so te institucije prišle. Zato mora Splošno sodišče preveriti ne le vsebinsko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, ampak tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse upoštevne podatke, ki jih je treba upoštevati pri presoji zapletenega položaja, in ali lahko utemeljijo iz njih izvedene sklepe (sodba z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točka 37 in navedena sodna praksa).

- 59 Glede na to sodno prakso bi bilo dejansko ugotovitev Splošnega sodišča v točki 60 izpodbijane sodbe mogoče izpodbijati le, če bi bilo dokazano, da njena vsebinska nepravilnost izhaja iz listin v spisu, ki so bile predložene Splošnemu sodišču. V obravnavanem primeru pa družba Yieh ni dokazala, da je tako.
- 60 Poleg tega družba Yieh ne zatrjuje niti ne dokazuje, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva pri njihovi presoji.
- 61 Prav tako ni dokazala, da bi bilo Splošnemu sodišču mogoče očitati, da ni ugotovilo, da je Komisija na podlagi sodne prakse, navedene v točki 56 te sodbe, storila očitno napako pri presoji teh dejstev.
- 62 Poleg tega iz uvodne izjave 74 začasne uredbe ne izhaja, da Komisija, kot trdi družba Yieh, ni uporabila računsko določene normalne vrednosti za vrste izdelkov, glede katerih je bila ugotovljena neupravičena prodaja, ampak je uporabila tehtano povprečno prodajno ceno. V tej uvodni izjavi je namreč navedeno le, da je bila uporabljena računsko določena normalna vrednost tudi glede na to, da „v običajnem poteku trgovine prodaja ni bila ugotovljena“.
- 63 Nazadnje, Splošno sodišče je v nasprotju s trditvami družbe Yieh v točki 61 izpodbijane sodbe dejansko preučilo njeno trditev v zvezi s kršitvijo člena 2(3) osnovne uredbe.
- 64 Splošno sodišče je namreč v tej točki iz dejstva, da so bile v sporni uredbi nekatere domače prodaje izključene iz določitve normalne vrednosti zaradi ugotovitve, da niso bile dobičkonosne v smislu člena 2(4) osnovne uredbe, sklepalo, da „kršitev člena 2(3) [te uredbe], v delu, v katerem so našteje različne okoliščine, ki določajo obveznost, da organ, pristojen za preiskavo, računsko določi normalno vrednost zadevnega izdelka proizvajalca izvoznika, nikakor ni mogoče dokazati in s tem doseči razglasitev ničnosti [sporne] uredbe, neodvisno od ugotovitve kršitve člena 2(4) te uredbe“. Dodalo je, da „[v preostalem družba Yieh] v okviru te tožbe [na prvi stopnji] ne izpodbija metode, ki jo je Komisija uporabila za določitev normalne vrednosti, kot je navedena v členu 2(3) osnovne uredbe“.
- 65 Čeprav Splošno sodišče v točki 61 izpodbijane sodbe ni sklenilo, da je treba očitek, ki se nanaša na kršitev člena 2(3) osnovne uredbe, zavrniti, je ta zavrnitev jasno navedena v točki 111 te sodbe, potem ko je Splošno sodišče v točkah od 62 do 110 te sodbe izčrpno preučilo in zavrnilo očitek, ki se je nanašal na kršitev člena 2(5) te uredbe.
- 66 Glede na zgoraj navedeno je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 2(5) osnovne uredbe

Trditve strank

- 67 Družba Yieh z drugim pritožbenim razlogom trdi, da Splošno sodišče ni ustrezno pretehtalo njenih interesov in potreb po preverjanju s strani Komisije v okviru preiskave, kar naj bi pomenilo kršitev člena 2(5) osnovne uredbe.
- 68 Vendar naj bi Splošno sodišče v skladu s Prilogo II k protidampinškemu sporazumu in z njo povezano prakso odločanja priznalo potrebo po takem ravnotežju med potrebami po preverjanju s strani Komisije in pravicami družbe Yieh iz člena 2(5) osnovne uredbe.

- 69 Družba Yieh meni, da je Splošno sodišče pretehtalo v korist potreb po preverjanju s strani Komisije, pri čemer je ugotovilo, da je Komisija zaradi pomembnosti vprašanja dobičkonosnosti notranje prodaje v okviru protidampinške preiskave upravičeno pridobila zelo natančne informacije o stroških družbe Yieh in da je lahko upravičeno zavrnila metodo obračunavanja stroškov, ki jo je ta družba uporabila za knjiženje izgube pri proizvodnji jeklenih odpadkov.
- 70 Poleg tega naj bi Splošno sodišče s tem, da je v točki 94 izpodbijane sodbe zavrnilo trditev, da je zbiranje natančnih podatkov o količinah vroče valjanih kolobarjev za družbo Yieh pomenilo nesorazmerno delovno obremenitev, opustilo dejansko presojo te delovne obremenitve in naj je ne bi pretehtalo glede na potrebe preiskave.
- 71 Komisija in združenje Eurofer izpodbijata dopustnost nekaterih trditev, ki jih je družba Yieh navedla v okviru drugega pritožbenega razloga, in trdita, da ta pritožbeni razlog nikakor ni utemeljen.

Presoja Sodišča

- 72 Družba Yieh z drugim pritožbenim razlogom graja preučitev, ki jo je Splošno sodišče opravilo v točkah od 69 do 111 izpodbijane sodbe v zvezi s tožbenim razlogom, ki se nanaša na kršitev člena 2(5) osnovne uredbe in na to, da je Komisija zavrnila njeno zahtevo, da od proizvodnih stroškov zadevnega proizvoda odbije določeno vrednost recikliranih jeklenih odpadkov.
- 73 V zvezi s tem družba Yieh Splošnemu sodišču na eni strani očita, da ni ustrezno pretehtalo njenih interesov in potreb po preverjanju s strani Komisije v okviru preiskave, kar naj bi pomenilo kršitev navedene določbe.
- 74 Na drugi strani družba Yieh trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 94 izpodbijane sodbe zavrnilo njeno trditev, da bi zbiranje informacij v zvezi z natančno količino vroče valjanih kolobarjev, nabavljenih posebej za proizvodnjo zadevnega izdelka, zanjo pomenilo nesorazmerno delovno obremenitev, opustilo dejansko presojo te delovne obremenitve in je ni pretehtalo s potrebami preiskave.
- 75 V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti, da se ta drugi pritožbeni razlog, razen točke 94 izpodbijane sodbe, ne nanaša na nobeno posebno točko navedene sodbe.
- 76 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in člena 168(1)(d) Poslovnika Sodišča izhaja, da je treba v pritožbi natančno navesti grajane dele sodbe, katerih razveljavitev se predlaga, ter pravne trditve, ki specifično utemljujejo ta predlog. V zvezi s tem je v členu 169(2) tega poslovnika določeno, da se v okviru navajanih pravnih razlogov in trditev natančno opredelijo izpodbijani deli obrazložitve odločbe Splošnega sodišča (sodba z dne 28. februarja 2018, *mobile.de/EUIPO*, C-418/16 P, EU:C:2018:128, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 77 Spoštovanje zadnjenavedene zahteve je v obravnavanem primeru še toliko pomembnejše, ker se zadevni pritožbeni razlog potencialno nanaša na veliko presoj, ki so v bistvu presoje glede dejstev in ki so bile opravljene glede na določbe člena 2(5) osnovne uredbe ter ki so v okviru podrobnega razlogovanja vsebovane v točkah od 69 do 111 izpodbijane sodbe.
- 78 Iz tega sledi, da je drugi pritožbeni razlog v delu, v katerem se ne nanaša na nobeno drugo točko izpodbijane sodbe kot na njeno točko 94, nedopusten.

- 79 Dalje, v delu, v katerem se nanaša na to točko 94, je iz samega besedila te točke razvidno, da je Splošno sodišče v njej preučilo in nato zavrnilo trditev, ki jo je družba Yieh navedla v odgovoru na pisno vprašanje Splošnega sodišča in na obravnavi, in sicer, prvič, da bi iskanje informacij v zvezi z natančno količino vroče valjanih kolobarjev, nabavljenih za proizvodnjo zadevnega izdelka, pomenilo nesorazmerno delovno obremenitev in, drugič, da je lahko Komisija, ker na tem ni vztrajala, upravičeno menila, da te informacije niso več potrebne.
- 80 V zvezi s tem je Splošno sodišče v navedeni točki 94 ugotovilo, prvič, da Komisija ni nikoli izrazila kakršnega koli namena, da odstopi od zahteve za pridobitev navedene informacije, in drugič, da tožeča stranka ni izkazala skrbnosti, da se pri navedeni instituciji pozanima, ali je ta domnevni odstop od zahteve po informacijah res potrjen. V isti točki 94 je tudi dodalo, da je Komisija pravilno poudarila, da navedene zahteve po informacijah v dodatnem vprašalniku, sestavljenem po preveritvenem obisku, ni ponovila, ker se je ta nanašal le na izvozne prodaje in na zadevno zahtevo ni imel nobenega vpliva.
- 81 Točko 94 izpodbijane sodbe je treba poleg tega razumeti v okviru podrobnega razlogovanja, navedenega v točkah od 69 do 111 te sodbe, s katerim je Splošno sodišče poudarilo, da v skladu z njegovo presojo dokazov Komisije ni mogoče grajati, ker je zavrnila zahtevo za odbitek vrednosti recikliranih jeklenih odpadkov od proizvodnih stroškov zadevnega izdelka, saj ob neobstoju popolnih in zanesljivih informacij v zvezi s količinami vroče valjanih kolobarjev, nabavljenih za proizvodnjo zadevnega izdelka, pri čemer pa je take informacije zahtevala, ni mogla preveriti pravilnosti tega odbitka.
- 82 Splošno sodišče je v točki 105 izpodbijane sodbe povzelo svojo presojo v zvezi z različnimi trditvami družbe Yieh, s katerimi je ta izpodbijala zavrnitev Komisije, da bi ugodila njeni zahtevi po odbitku vrednosti recikliranih jeklenih odpadkov od proizvodnih stroškov zadevnega izdelka, pri čemer je poudarilo, da čeprav je družba Yieh predložila nekatere dodatne informacije, tudi po preveritvenem obisku na kraju samem in po sprejetju začasne uredbe, pa ni nikoli predložila informacij o natančni količini vroče valjanih kolobarjev, uporabljenih za proizvodnjo zadevnega izdelka, ki bi jih Komisija lahko štela za nujne za izvršitev svoje naloge preverjanja, zlasti ker je bila zahteva po odbitku vrednosti recikliranih jeklenih odpadkov od proizvodnih stroškov zadevnega izdelka povezana s količino vroče valjanih kolobarjev, uporabljenih v okviru proizvodnje zadevnega izdelka.
- 83 Vendar družba Yieh teh različnih presoj, ki so v bistvu presoje glede dejstev in ki jih je opravilo Splošno sodišče, vključno s točko 94 izpodbijane sodbe, ne more omajati na podlagi očitka, ki se nanaša na domnevno neustrezno tehtanje zadevnih interesov.
- 84 Kot je bilo namreč opozorjeno v točki 52 te sodbe, presoja dejstev, ki jo opravi Splošno sodišče, razen ob njihovem izkrivljanju, ni pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe.
- 85 Ker pa v obravnavanem primeru družba Yieh ni dokazala takega izkrivljanja, je njen pritožbeni razlog, ki se nanaša na neustrezno tehtanje zadevnih interesov s strani Splošnega sodišča v točki 94 izpodbijane sodbe, v fazi pritožbe nedopusten.
- 86 Glede na navedeno je treba drugi pritožbeni razlog v celoti zavreči kot nedopusten.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 2(2) osnovne uredbe

Trditve strank

- 87 Družba Yieh s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 2(2) osnovne uredbe, ker je v točkah od 129 do 135 izpodbijane sodbe v bistvu presodilo, da je Komisija lahko zavrnila upoštevanje domače prodaje za določitev normalne vrednosti, ker zadevni proizvodi niso bili namenjeni potrošnji na tem trgu, ampak so bili namenjeni za izvoz, ne da bi morala ta institucija dokazati namen ali posebno seznanjenost proizvajalca izvoznika s tem namenom v času prodaje.
- 88 Prvič, družba Yieh zanika, da bi analiza različnih jezikovnih različic člena 2(2) osnovne uredbe, opravljena v točkah 129 in 130 izpodbijane sodbe, lahko potrdila ugotovitev Splošnega sodišča, da ta določba Komisiji ne nalaga, naj dokaže seznanjenost ali namen proizvajalca izvoznika glede končne namembnosti zadevnih proizvodov ob prodaji.
- 89 Drugič, družba Yieh nasprotuje kontekstualni in teleološki razlagi osnovne uredbe, ki jo je Splošno sodišče uporabilo v točkah 132 in 135 izpodbijane sodbe. Meni, da čeprav iz osnovne uredbe izhaja, da je damping, škodo in izogibanje v smislu te uredbe mogoče ugotoviti neodvisno od namena proizvajalca izvoznika, pa vseeno obstaja subjektivni element pri uporabi protidampinškega ukrepa, ker gre za sankcioniranje „nepoštenega“ ravnanja zadevnih proizvajalcev izvoznikov. Poleg tega naj bi moral preiskovalni organ na podlagi drugih določb osnovne uredbe in drugih instrumentov trgovinske zaščite, zlasti „pravil o protisubvencijskih ukrepih“, preveriti subjektivno seznanjenost in namen proizvajalcev izvoznikov.
- 90 Tretjič, razlogovanje Splošnega sodišča v točki 134 izpodbijane sodbe, v skladu s katerim bi nujnost dokazovanja namena ali dejanske seznanjenosti prodajalca ob prodaji glede končne namembnosti zadevnega izdelka pomenila, da bi bilo dovoljeno, da se za določitev normalne vrednosti upoštevajo cene izvoženih izdelkov, ki bi lahko to vrednost izkrivile, naj bi bilo krožno.
- 91 Komisija in združenje Eurofer izpodbijata trditve družbe Yieh in trdita, da je treba tretji pritožbeni razlog zavrniti, ker Splošno sodišče pri analizi ni napačno uporabilo prava.

Presoja Sodišča

- 92 Najprej je treba navesti, da iz pravila iz člena 2(1) osnovne uredbe, v skladu s katerim „[n]ormalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici“, in pravila iz člena 2(2) te uredbe, v skladu s katerim se „[p]rodaja podobnega izdelka, namenjenega domači potrošnji, [...] običajno uporablja za določanje normalne vrednosti“, izhaja, da se za določitev normalne vrednosti običajno ne upošteva domača prodaja, če izdelki, na katere se takšna prodaja nanaša, niso namenjeni potrošnji na tem trgu, temveč drugemu cilju, kakršen je njihov izvoz.
- 93 Postavlja se torej vprašanje, ali izraz „namenjen[...] [...] potrošnji“ v smislu člena 2(2) osnovne uredbe pomeni obstoj subjektivnega elementa, kot trdi družba Yieh.

- 94 V skladu s „subjektivnim“ pristopom, kot ga družba Yieh zagovarja v okviru tretjega pritožbenega razloga, je treba ta izraz razumeti tako, da je domačo prodajo mogoče izključiti iz osnove za izračun, ki se uporabi za določitev normalne vrednosti, le, če Komisija dokaže, da je imel prodajalec v času sklenitve te prodaje namen, da bo zadevni izdelek pozneje izvožen ali da je dejansko za ta izvoz vedel.
- 95 Nasprotno pa naj bi v skladu z „objektivnim“ pristopom, ki ga je Splošno sodišče v bistvu uporabilo v točkah od 136 do 142 izpodbijane sodbe, da bi bilo mogoče nekatere domače prodaje izključiti iz osnove za izračun, ki se uporabi za določitev normalne vrednosti, zadostovalo, da ima Komisija na voljo dovolj objektivnih dokazov, ki potrjujejo, da je zadevna prodaja v resnici prodaja za izvoz.
- 96 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točkah 128 in 129 izpodbijane sodbe kot izhodišče za svoje razlogovanje pravilno upoštevalo ugotovitev, da je angleška različica člena 2(2) osnovne uredbe v delu, v katerem vsebuje besede „*intended for consumption*“, napisana tako, da je mogoče sklepati, da je namen prodajalca upošteveno merilo, kar lahko govori v prid subjektivnemu pristopu, navedenemu v točki 94 te sodbe. Dodati je mogoče, da švedska jezikovna različica v delu, v katerem uporablja pojem „*avsedd*“, v zvezi s tem ustreza besedi „*intended*“, uporabljeni v angleški različici.
- 97 Nasprotno pa bolj za objektivni pristop, naveden v točki 95 te sodbe, govori dejstvo, da se v večini jezikovnih različic, natančneje v osmih različicah, med katerimi je francoska različica, na katere se sklicuje Splošno sodišče in ki jim je mogoče dodati različice v portugalskem in romunskem jeziku, v katerih sta uporabljena izraza „*destinado*“ oziroma „*destinat*“, uporabljajo pojmi, ki se nanašajo na namen izdelka in ne nujno na namen ali seznanjenost proizvajalca izvoznika.
- 98 V zvezi s tem, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 51 sklepnih predlogov, izraz „namenjen domači potrošnji“ iz člena 2(2) osnovne uredbe v skladu s svojim običajnim pomenom pomeni, da je za vključitev prodaje v državi izvoznici v osnovo za izračun, ki služi za določitev normalne vrednosti, potrebno, da so izdelki, ki so predmet te prodaje, „dodeljeni“, „rezervirani“ ali „namenjeni“ domači potrošnji.
- 99 Če obstajajo take razlike med različnimi jezikovnimi različicami člena 2(2) osnovne uredbe, zlasti glede izraza „namenjen[...] [...] potrošnji“, je treba to določbo v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča razlagati glede na splošno sistematiko in namen ureditve, katere del je (glej v tem smislu sodbo z dne 29. aprila 2021, Banco de Portugal in drugi, C-504/19, EU:C:2021:335, točka 41).
- 100 Zato je treba preučiti različne kontekstualne in teleološke elemente, ki jih je Splošno sodišče navedlo v točkah od 130 do 135 izpodbijane sodbe v utemeljitev objektivne razlage izraza „namenjen[...] [...] potrošnji“ v smislu člena 2(2) osnovne uredbe, od katerih nekatere izpodbija družba Yieh.
- 101 V zvezi s tem je uvidoma vseeno treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso primarnost mednarodnih sporazumov, ki jih sklene Unija, v razmerju do besedil sekundarne zakonodaje Unije narekuje, da je treba ta besedila razlagati čim bolj v skladu s temi sporazumi (glej zlasti sodbo z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točka 31 in navedena sodna praksa).

- 102 Sodišče se je torej v utemeljitev svoje razlage določb sporazumov iz Priloge Sporazuma o ustanovitvi STO, podpisanega 15. aprila 1994 v Marakešu, že sklicevalo na poročila posebne skupine ali pritožbenega organa STO (glej zlasti sodbo z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 103 Po tem pojasnilu je treba ugotoviti, kot je Splošno sodišče pravilno opozorilo v točki 130 izpodbijane sodbe, prvič, da člen 2.1 protidampinškega sporazuma, katerega besedilo ustreza besedilu člena 2(2) osnovne uredbe, v treh uradnih jezikih sekretariata STO uporablja izraze „*destined for consumption*“ v angleščini, „*destiné à la consommation*“ v francoščini in „*destinado al consumo*“ v španščini.
- 104 Drugič, Splošno sodišče je v točki 131 izpodbijane sodbe prav tako v bistvu pravilno presodilo, da čeprav dokaz o namenu ali dejanski seznanjenosti proizvajalca izvoznika glede poznejšega izvoza zadevnega izdelka zadostuje za ugotovitev, da prodaje ni mogoče opredeliti kot prodaje, namenjene domači potrošnji, in je zato ni mogoče vključiti v osnovo za izračun normalne vrednosti, iz tega ni mogoče sklepati, da to, da se dejansko ne ve, ali je zadevni izdelek namenjen izvozu, vodi nujno do tega, da se za zadevno prodajo šteje, da je namenjena domači potrošnji in jo je zato treba vključiti v navedeno osnovo za izračun, tudi če je bil ta izdelek predmet izvoza.
- 105 Tako v nasprotju s subjektivnim pristopom družbe Yieh dokaz o namenu ali tem, da je proizvajalec izvoznik ob prodaji dejansko vedel za nadaljnji izvoz zadevnega izdelka, ni pogoj, ki mora biti nujno izpolnjen, da Komisija zadevno prodajo izključi iz osnove za izračun, ki služi za določitev normalne vrednosti.
- 106 V tem okviru, kot izhaja iz točke 131 izpodbijane sodbe, edina ugotovitev posebne skupine STO v opombi št. 339 njenega poročila z dne 16. novembra 2007, sestavljenega v sporu „Evropske skupnosti – protidampinški ukrep na gojenega lososa z Norveške“ (WT/DS 337/R), v skladu s katero je ta ugotovila, da če je proizvajalec izdelek prodal neodvisnemu izvozniku ali trgovcu, „pri čemer je vedel, da naj bi bil ta izdelek izvožen“, te prodaje ni mogoče opredeliti kot prodajo, namenjeno domači potrošnji, ne more podpreti subjektivnega pristopa, ki ga navaja družba Yieh.
- 107 Res je, kot je navedel tudi generalni pravobranilec v točki 43 sklepnih predlogov, da iz te ugotovitve izhaja, da dejanska seznanjenost proizvajalca izvoznika z dejstvom, da je zadevni izdelek namenjen izvozu, ni neupoštevna za uporabo člena 2(2) osnovne uredbe, ker mora ta seznanjenost sama po sebi nujno voditi do izključitve zadevne prodaje iz osnove za izračun, ki služi za določitev normalne vrednosti.
- 108 Vendar, kot je v bistvu prav tako navedel generalni pravobranilec v točki 44 sklepnih predlogov, iz take ugotovitve, ki je natančna in dejanska, ni mogoče sklepati, da je dokaz o taki dejanski seznanjenosti glede izvoza zadevnega izdelka pogoj, ki mora biti v vsakem primeru izpolnjen, da bi bil preiskovalni organ dolžan izključiti prodajo iz določitve osnove za izračun, ki služi za določitev normalne vrednosti, ker je zadevni izdelek namenjen izvozu.
- 109 Tretjič, kot je Splošno sodišče pravilno ugotovilo v točki 132 izpodbijane sodbe, se s pojmi „damping“, „škoda“ in „izogibanje“, kakor so opredeljeni v osnovni uredbi, zahteva izpolnitev objektivnih pogojev, ki so načeloma neodvisni od namena ali posebne seznanjenosti gospodarskega subjekta.

- 110 Natančneje, kar zadeva izračun stopnje dampinga, se člen 2(2) osnovne uredbe, ki se nanaša na določitev normalne vrednosti, in člen 2(8) te uredbe, ki se nanaša na določitev izvozne cene, nikakor ne nanašata na to, ali je bila zadevna oseba seznanjena z namenom zadevnega izdelka.
- 111 Čeprav je res, kot poudarja družba Yieh in kot je Splošno sodišče ugotovilo v točki 132 izpodbijane sodbe, da je člen 10(4) osnovne uredbe vseboval subjektivno merilo, ker retroaktivna uporaba protidampinške dajatve zahteva, da „se je uvoznik zavedal ali pa bi se bil moral zavedati dampinga, kar zadeva obseg dampinga in domnevno ali ugotovljeno škodo“, gre, kot pravilno trdi Komisija, bolj za izjemo, izrecno določeno v osnovni uredbi, ki potrjuje objektivnost protidampinške preiskave.
- 112 Vsekakor tudi ta določba, ki se uporablja tudi, kadar bi se uvoznik „moral zavedati“ elementov iz te določbe, ne zahteva nujno dejanske seznanjenosti proizvajalca izvoznika in torej ne potrjuje subjektivne teze, ki jo zagovarja družba Yieh.
- 113 Poleg tega se v nasprotju s trditvami družbe Yieh subjektivna razlaga, ki jo ta družba podpira, prav tako ne more opreti na okoliščino, da mora Komisija upoštevati individualno ravnanje izvoznikov, ki sodelujejo v preiskavi.
- 114 Čeprav je posledica potrebe po posamični oceni dampinškega uvoza za vsakega proizvajalca izvoznika med drugim, da je treba individualno stopnjo dampinga izračunati za vsakega izvoznika, če je sodeloval v preiskavi, to še ne pomeni, da je treba ta uvoz oceniti na subjektivni podlagi.
- 115 Četrtrič, Splošno sodišče je v točki 133 izpodbijane sodbe pravilno ugotovilo, da je razlaga člena 2(2) osnovne uredbe, v skladu s katero ni treba ugotavljati posebnega ali dejanskega namena ali seznanjenosti prodajalca glede končne namembnosti zadevnega izdelka, prav tako v skladu s ciljem protidampinške preiskave.
- 116 Namen te preiskave je namreč predvsem to, da lahko Komisija na podlagi odgovorov sodelujočih gospodarskih subjektov na protidampinški vprašalnik, morebitnih preverjanj na kraju samem in pripomb zainteresiranih strank objektivno dokaže vse elemente, preden lahko naloži protidampinško dajatev, zlasti obstoj dampinga po določitvi normalne vrednosti zadevnega izdelka v skladu s členom 2 osnovne uredbe.
- 117 Kot pa je Splošno sodišče ugotovilo v točki 134 izpodbijane sodbe, bi bil ta cilj lahko ogrožen, če bi morala Komisija, kot trdi družba Yieh, obstoj posebne ali dejanske namere prodajalca glede končne namembnosti zadevnega izdelka sistematično dokazovati.
- 118 Tak dokaz bi se namreč v praksi lahko izkazal za pogosto nemogoč, kar bi navsezadnje pomenilo, da se za določitev normalne vrednosti v skladu s členom 2 osnovne uredbe upoštevajo cene izvoženih izdelkov, ki bi lahko izkrivile in ogrozile pravilno določitev navedene normalne vrednosti.
- 119 V nasprotju s trditvami družbe Yieh razlogovanja Splošnega sodišča v točki 134 izpodbijane sodbe ni mogoče šteti za krožnega.
- 120 V zvezi s tem je treba poudariti, da lahko razlaga osnovne uredbe, ki jo zagovarja družba Yieh, v praksi oteži ali celo onemogoči učinkovito izvajanje protidampinške preiskave.

- 121 Poleg tega tudi analiza namena člena 2(2) osnovne uredbe potrjuje, da subjektivne razlage izraza „namenjen[...] [...] potrošnji“, navedenega v tem členu, kot jo podpira družba Yieh, ni mogoče sprejeti.
- 122 Namen člena 2(2) osnovne uredbe je namreč zagotoviti, da normalna vrednost izdelka kar najbolj ustreza normalni ceni podobnega izdelka na notranjem trgu države izvoznice. Če pa je prodaja sklenjena pod pogoji, ki se ne ujemajo s trgovinsko prakso v zvezi s prodajo podobnega izdelka na tem trgu v času, ki se upošteva za ugotovitev, ali obstaja damping, potem to ni ustrezna osnova za določitev normalne vrednosti podobnega izdelka na navedenem trgu (glej v tem smislu sodbo z dne 1. oktobra 2014, Svet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, točka 28).
- 123 Petič in zadnjič, Splošno sodišče je v točki 135 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da je razlaga člena 2(2) osnovne uredbe, v skladu s katero ni treba ugotavljati posebnega ali dejanskega namena ali seznanjenosti prodajalca glede končne namembnosti zadevnega izdelka, v skladu z načeloma predvidljivosti in pravne varnosti, na kateri se sklicuje družba Yieh, medtem ko naj bi subjektivna razlaga, ki jo zagovarja zadnjenavedena družba, zahtevala dokaz o obstoju subjektivnega elementa, ki bi bil lahko v praksi aleatoren, ali ga celo, kot je navedeno v točki 120 te sodbe, ne bi bilo mogoče ugotoviti.
- 124 Ob tem pristop, ki temelji na povsem objektivni razlagi pojma „prodaja podobnega izdelka, namenjenega domači potrošnji države izvoznice“ v smislu člena 2(2) osnovne uredbe, pomeni, da bi zgolj dokaz, da je nadaljnji gospodarski subjekt v distribucijski verigi zadevne izdelke izvozil, kadar koli po tem, ko jih je proizvajalec izvoznik prvotno prodal na domačem trgu, zadostoval, da bi Komisija lahko štela, da so bili ti izdelki ob njihovi prvotni prodaji „namenjeni“ izvozu in so bili torej, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 143 izpodbijane sodbe „v resnici prodaja za izvoz“, ki jo je treba zato izključiti iz osnove za izračun, ki služi za določitev normalne vrednosti.
- 125 Taka povsem objektivna razlaga v delu, v katerem ne pripisuje nobenega pomena obstoju povezave med značilnostmi prvotne prodaje, ki jo opravi proizvajalec izvoznik, med katerimi je na prvem mestu cena, in nadaljnjim izvozom zadevnega izdelka s strani njegove stranke ali drugega nadaljnega gospodarskega subjekta po distribucijski verigi – kot trdi družba Yieh – pa pripelje do tega, da načeli predvidljivosti in pravne varnosti nista v celoti spoštovani, ker bi ta razlaga Komisiji omogočila, da naloži protidampinške dajatve neodvisno od politike cen proizvajalca izvoznika in bi tega zavezovala, da izpolnjuje marketinške politike neodvisnih strank, ki jih načeloma ne more nadzorovati.
- 126 Čeprav iz razlogov, navedenih v točkah od 103 do 123 te sodbe, ni mogoče sprejeti povsem subjektivne razlage pojma „prodaja podobnega izdelka, namenjenega domači potrošnji države izvoznice“ v smislu člena 2(2) osnovne uredbe, iz tega ne izhaja, da je treba navedeni pojem nujno razlagati povsem objektivno.
- 127 Da bi se namreč zagotovilo, da se načeli predvidljivosti in pravne varnosti v celoti spoštujeta, je treba pojem „prodaja podobnega izdelka, namenjenega domači potrošnji države izvoznice“ v smislu člena 2(2) osnovne uredbe razlagati tako, da lahko Komisija, kot je navedel tudi generalni pravobranilec v točki 58 sklepnih predlogov, domačo prodajo iz osnove za izračun, ki služi za določitev normalne vrednosti, izključi le, če dokaže obstoj objektivne povezave med to prodajo in namembnostjo zadevnega izdelka, ki ni domača potrošnja.

- 128 Kot je prav tako navedel generalni pravobranilec v točki 58 sklepnih predlogov, je taka razlaga te določbe nujna tudi zaradi njenega cilja, ki je, kot je bilo opozorjeno v točki 122 te sodbe, zagotoviti, da normalna vrednost izdelka čim bolj ustreza normalni ceni podobnega izdelka na notranjem trgu države izvoznice.
- 129 Iz tega sledi, da ima Komisija pravico izključiti prodajo iz osnove za izračun, ki se uporabi za določitev normalne vrednosti zaradi izvoza zadevnega izdelka, le, če dokaže, da iz objektivnih okoliščin te prodaje, med katerimi je na prvem mestu cena, izhaja, da namembnost izdelkov, ki so predmet navedene prodaje, ni domača potrošnja države izvoznice, ampak izvoz.
- 130 Če namreč Komisija dokaže obstoj takih okoliščin, povezanih s prvotno prodajo, je mogoče šteti, da je moral zadevni proizvajalec izvoznik ob sklenitvi prodaje razumno vedeti, da je bila končna namembnost zadevnega izdelka po vsej verjetnosti izvoz, in ne domača potrošnja države izvoznice.
- 131 Na primer, na podlagi objektivnih dokazov, ki dokazujejo, da je izvoznik zadevne izdelke prodajal na podlagi svojega seznama izvoznih cen ali da je proizvajalec izvoznik vedel oziroma bi razumno moral vedeti, da je njegova stranka izključno ali pretežno delovala v izvozni trgovini, je mogoče sklepati o taki „pripisani“ seznanitvi, kar je pojem, ki se znatno razlikuje od namena ali dejanske seznanitve.
- 132 Zato je, kot je navedel generalni pravobranilec v točki 53 sklepnih predlogov, povsem razumljivo, da je mogoče, ne glede na dokaz volje ali dejanske seznanjenosti proizvajalca izvoznika glede tega, ali so zadevni izdelki namenjeni izvozu, iz nekaterih objektivnih elementov v zvezi s prodajo ali kupcem, ki kupi te proizvode, sklepati, da so ti torej „dodeljeni“ ali „namenjeni“ izvozu.
- 133 Prav to pa je v obravnavanem primeru podano, kot je razvidno iz točk od 136 do 142 izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče preučilo natančen pristop, ki ga je Komisija uporabila v sporni uredbi in na podlagi katerega je iz osnove za izračun za določitev normalne vrednosti izključila prodajo, ki jo je družba Yieh v Tajvanu pri neodvisni stranki dosegla v obsegu 120.000 ton zadevnega izdelka.
- 134 Kot je namreč Splošno sodišče navedlo v točki 136 izpodbijane sodbe, je Komisija v začasni uredbi sprva sprejela „previden“ pristop, s katerim je iz te osnove za izračun izključila celotno prodajo zadevnega izdelka družbe Yieh nekaterim distributerjem s sedežem v Tajvanu.
- 135 Vendar je Komisija, kot je razvidno iz točke 137 izpodbijane sodbe, nato, kot je navedla v uvodni izjavi 59 sporne uredbe, ta „globalni“ pristop nadomestila s pristopom, v skladu s katerim se iz osnove za izračun za določitev normalne vrednosti izključi le domača prodaja, za katero je imela na voljo „dovolj objektivnih dokazov o njenem dejanskem izvozu“. V skladu s to točko 137 izpodbijane sodbe iz uvodne izjave 59 sporne uredbe izhaja tudi, da „subjektivni elementi, kot sta namera ali znanje ali pa pomanjkanje obojega, niso imeli nobene vloge pri objektivni oceni Komisije, v nasprotju z obstojem popustov za izvoz, ki pa ga je uporabila kot ustrezen dokaz“.
- 136 V zvezi z zadnjenavedenim je, kot je Splošno sodišče ob sklicevanju na uvodno izjavo 64 začasne uredbe v bistvu navedlo v točkah 138 in 140 izpodbijane sodbe, preiskava Komisije pokazala, da je bilo v obravnavanem primeru veliko število prodaj, ki jih je družba Yieh prijavila kot domače, predmet popusta za izvoz, katerega namen je bil distributerjem zagotoviti spodbudo za izvoz zadevnih izdelkov po njihovi predelavi, ki vključuje kvečjemu manjša opravila, ne da bi se nastali izdelek spremenil do te mere, da ne bi več spadal v opredelitev zadevnega izdelka.

- 137 Splošno sodišče je v točki 141 izpodbijane sodbe med drugim dodalo, da je iz listin iz spisa razvidno, da se je navedeni popust nanašal na primer na 40 % prodaje družbe Yieh njeni največji stranki v Tajvanu decembra 2013.
- 138 Splošno sodišče je v točki 142 izpodbijane sodbe poleg tega poudarilo, da so se lahko, kot je razvidno iz uvodne izjave 59 sporne uredbe, zbrali „drugi objektivni dokazi o dejanskem izvozu izdelkov, o katerih se je poročalo kot o domači prodaji“.
- 139 Natančneje, Splošno sodišče je v navedeni točki 142 navedlo, da je preiskava pokazala, da je najpomembnejša stranka družbe Yieh v Tajvanu „na domačem trgu [države izvoznice] prodala le zanemarljivo količino zadevnega izdelka“, iz česar je mogoče sklepati, kot je navedel tudi generalni pravobranilec v točki 68 sklepnih predlogov, da je bila ta stranka dejavna zlasti na področju izvoza zadevnega izdelka, kar je okoliščina, ki je družba Yieh ni mogla razumno prezreti.
- 140 Splošno sodišče je v točki 143 izpodbijane sodbe ugotovilo, da družba Yieh ni dokazala, da je Komisija s tem, da je zavrnila upoštevanje prodaje družbe Yieh njeni neodvisni stranki za določitev normalne vrednosti, napačno uporabila pravo ali storila očitno napako pri presoji dejstev, ker so obstajali „objektivni dokazi, da je bila navedena prodaja v resnici prodaja za izvoz, in zlasti, ker je bilo ugotovljeno, da je bil eden od delov zadevne prodaje vključen v sistem popustov za izvoz, kot je ta, ki ga je uporabila [družba Yieh], in je bila zato sklenjena po nižjih cenah, kot so cene zadevnega izdelka, namenjenega domači potrošnji, pri čemer se je zavedala, da bodo te cene spodbujale izvoz zadevnega izdelka“.
- 141 V zvezi s tem je treba glede na razlago pojma „prodaja podobnega izdelka, namenjenega domači potrošnji države izvoznice“ v smislu člena 2(2) osnovne uredbe, ki je navedena v točki 129 te sodbe, ugotoviti, da okoliščina, da je bil del domače prodaje družbe Yieh predmet sistema popustov za izvoz, pomeni objektivno okoliščino te prodaje, ki se nanaša zlasti na njeno ceno, iz katere izhaja, da so bili izdelki, na katere se je nanašala navedena prodaja, namenjeni izvozu in ne domači potrošnji.
- 142 Zato je morala družba Yieh v skladu s tem, kar izhaja iz točke 130 te sodbe, ob sklenitvi te prodaje razumno vedeti, da je bila končna namembnost zadevnega izdelka po vsej verjetnosti izvoz, in ne domača potrošnja države izvoznice.
- 143 Prav tako glede na točki 129 in 130 te sodbe iz objektivne okoliščine, navedene v točki 142 izpodbijane sodbe in na katero je bilo opozorjeno v točki 139 te sodbe, da je bila najpomembnejša stranka družbe Yieh v Tajvanu dejavna predvsem na področju izvoza zadevnega izdelka, izhaja, da se je prodaja družbe Yieh tej stranki na splošno nanašala na izdelke, namenjene izvozu, in ne na domačo potrošnjo, ter da bi zato morala družba Yieh v trenutku sklenitve zadevne prodaje razumno vedeti za končno namembnost zadevnega izdelka, kar je po vsej verjetnosti izvoz.
- 144 Zato Splošno sodišče s tem, da je v točki 144 izpodbijane sodbe presodilo, da „je Komisija lahko zakonito in ne da bi storila očitno napako pri presoji izključila zadevno prodajo iz [osnove za izračun] določitve normalne vrednosti na podlagi člena 2(1) in (2) osnovne uredbe“, ni napačno uporabilo prava.
- 145 Glede na navedeno je treba tretji pritožbeni razlog in zato pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 146 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 147 Ker sta Komisija in združenje Eurofer predlagala, naj se družbi Yieh naloži plačilo stroškov, in ker ta s pritožbenimi razlogi ni uspela, se ji naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške, ki sta jih priglasila Komisija in združenje Eurofer.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbi Yieh United Steel Corp. se naloži plačilo lastnih stroškov ter stroškov, ki so nastali Evropski komisiji in združenju Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.

Podpisi